

PORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

Mai számunkhoz mellékeljük a „Borsszem Jankó“ előfizetési felhívását. Kérjük azt komolyan elolvasni s csak azután nevetni. **B. J.**

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Tisza László.

Lelkesi Tisza László.

Egy nagy férfi, a ki abból él, a mit mások nem tanultak meg; mert ha azok, a kik előtt szerepel, csak egy negyed, csak egy tized részét tanulták volna meg annak, a mit ő nem tud, akkor bizonyára nem szerepelne köztük.

Európa figyelmét először akkor vonta magára, midőn nem akart Borszéken a hideg fürdőbe ugrani. Ekkor ugyanis édes anyja felszólította őt, hogy ugorjék „a haza nevében“, s ő ugrott.

És azóta már közel egy fél éve híres ember.

Erdélyben ugyan eddig csak 999 beszédet tartott a választási idők alatt, hanem az nem tesz semmit. A mit ott elmulasztott, azt majd elmondja Magyarországon, ha Madarász lelép a porondról. Mig azonban József meglesz nekünk, addig ő hivatalát Erdélyben keresi, ha megtalálja. Eddig ugyan nem volt több szerencséje, mint az egyszerű cigányoknak, a kik szintén kerestek egy farsangon sok ezer forintot, — — de nem találtak.

Népgyűléseket gyakran rendez; azokon tömegesen szokott megjelenni Jankója, a leib kocsis, a „Magyar Polgár“ szerkesztősege és egy-egy oláh pap, kit Maczelláriu oda rendel a szent haza nevében.

A haza csak ő reá vár, hogy megmentse: nem azért Tisza a neve, hogy a haza ennyi regarde-dal ne legyen iránta. Azt hisszük, fátumának egy része nevében rejlik. Ha a magyarországi baloldal nyakába vehette Tisza Kálmánt, mért ne vehetné Tisza László nyakába az erdélyi baloldalt? Atlaszt majd liferál hozzá Bratiáno, tudniillik dacoromán schul-atlaszt, melyen minden bizonynyal legalább is ki lesznek czövekelve azon fő- és szárnyvasutvonalak, melyek Egerbegen át Mező-Nagy-Csánt a világ négy sarkával összekötik.

A konzorcium már alakulóban van: élén Schwartz Gyula áll, ki a pekingi vasutat az idén Székesfehérvarról tervezte Keletásziába. A szükséges előleget a Jókai-bank fogja hozzá adni; a reclameot a „Magyar Polgárra“ bizzák; a többit

az öreg harang fogja végezni, csak azt nem tudni még bizonyosan, hogy melyik.

Szent Dávidot, az ismert holdbéli hegedűst, a ki Tisza Lászlót erdélyi körútjain is kísérte, szintén megnyerték a vállalatnak, s így biztos kilátás van reá, hogy Jankó innen onnan penzióba kerül és az uraság per dampf — — járja le magát. **B. J.**

Mohácsi vész.

Henszelmann Imrét megválasztották.

Borsszemek.

Csiky S. és a kofák.

Jöttek a mokra-kofák s zöldséggel megkoszorúztak.

Most már kétszer zöld lesz, Sanyi, minden igéd.

Képtalány.

Imruskából csak kilyukadt valahára az Imre;

Vajjon — — —ból lesz-e Iván valaha?

Irányi.

A mikor elmentél, elvitted a dölyfös Irányit;

Dölyföd visszahozád, künn feledéd eszedet.

Kutyabőrös mocsárysták.

Gyűlöltek tudományt, szorgalmat, ipart, — de ugyan mért?

Tán végromlástok fátuma nyugtalanít?

Tékozlás, henyeség, egetostromoló hadonázás,

Ezt gyűlöljétek, ez a ti maszlagotok!

Spinoza.

GYÁSZJELENTÉS.

Szontyorodott szívvel jelenti a Borsszem Jankó, hogy

Berzenkedik Interpellászló

megbukott.

Vesztét szánja sok számtalan kiskoru interpelláció és neveletlen beszéd.

Requiescant in pác, a melyben maradtak.

Kálmus és Esvány.

Debreczen kitett magáért. Tiszát is, Patayt is *egyhangulag* választotta meg. Képzelem, Debreczenre milyen büszke most Tisza. — B. J.

Baloldali billet-doux-k a választások után.

I.

Czím:

Adasék ez level az nagyságos Erányi Dánijel urnak salját kezében szógalattassék a hun van.

Belül:

Tisztótt nasságos képviselőjúr, mű vagyunk az pécsi vállasztók közzül enehanjan és mivee hogy mán megvóna az ur ugymint vállasztva, kévanyuk; azokat az földeket éss leggelöket hátt had lássuk, mer hogy. Nem leszsz az urnak jó dóga ha minket megcsat, mer hátt érttyük éss tuggyuk mi hogy mi az a 48. hátt hogy úgyis legyen maradván alázatos szegén szógái

*Görhe Andris meg a Szezska Jancsi
meg soka szegén földészek.*

II.

Czím:

Az Kosúth Lajos tennsúrnak apánknakk jó egészségben ha van ha nincs agygya az magyarok istene ajáljuk ez levellünket úri grátziájában.

Belül:

Mihent memontták nekünk, hogy Kosúth Lajoss édess apánkk az Deják Ferentz tennsúrnak az ő közzös ügyjét nem, kedvelli megg a trafikot éss az tömpölyt éss az gonosz papokat jószszággostú nekünk adni nem dérogáná. Azér agygya csak hama mer küllömben is kelvén — az addót mi az gyallázatos németnek nem fizetytyük. Hun van hátt az a pénz a kit várunk, csak agygyon Kosuth apánk jóssokat fügetlen magyarok lévén negyvennyóczban

a róngyhalmiak előjárósága, má csak látnánk valamit alázatos njomorú szógái. Mongya meg hogy ezt a Tisza urnak meg a Jókai urnak hogy ezt akarjuk alázattos szógái az hitések és megg valamenyien akik vagyunk szegén zsöllérek.

Nebizdrá János + Tromf Mihál + Csepü Marczigulyásbujtogatár + Kanalas Gém István + Éhös Tüdő Katának az ura + Szopik Imre + Izgága Péter + Rüpök Bari.

III.

Czím:

Az Nyépszászió urnak a ki írja.

Belül:

Hát mi idelen csak azt várjuk hodgy mán mikó megyünk az urakra kaputossokra az jó magyar villág nemesi mikó lesz éss jussunkkat az Kosúth ur és Gicci úr hogy anná meg komprekakájuk mongya meg irrásba. Ne tartcsák meg az urak maguknak amit odafen kitesinálnuak az országgyülés en, mett mi kevesebbet e nem vállalunk mi nemesek

Nömös Csipánszky Gáspár. — Konkoly Űszögh Pál. — Lopoo Tökh András. — Galiba Gunár Mátyás minjdája.

Semper.

SANYI: Hallod-e pajtás, a nyüstyit, megválasztották ujra.

ESTÁN: Meg-e? De már erre iszunk egyet. — Hanem engem is ám!

SANYI: Téged is? No de már erre is iszunk egyet!

ESTÁN: Hanem bezzeg szegény czimboránk Lukynics.

SANYI: Megbukott? No pajti, kocziints bufelejtésül! — Hanem hát meg lett Józsep!

ESTÁN: Meg? De már erre igyunk! — Hanem Berzenkedik pajtás ugyan csak elült.

SANYI: Igyál, pajtás; több is veszett Mohácsnál.

ESTÁN: Hát Csanádi czimboránk?

SANYI: Még nem tudom.

ESTÁN: Igyunk Sanyi, Csanády czimboránk egészségére. stb. usque in infinitum.

Egri töpörtök.

Az egyiptombelieknek *Ápis* volt a bálványa. Őkör volt ugyan, de azért mégis imádták az egyiptomiak.

A pincsikutya annál szebb, minél rutabb. Egriptomban annál inkább népszerű az ember, minél ostobább.

Ivánka körutja.

E cím alatt „állandó rovat“ nyílt a Hazánkban. Átvesszük belőle a következő tudósításokat.

Márcz. 7. Duna-Patajon Ivánka választói a legnagyobb diadal közt készülnek egy 2193 terítékű banketre. Rendkívüli lelkesedés.

Márcz. 8. Ivánka fellépett Lónyai ellen. Ő nem akarta. Nyáry akarta.

Márcz. 9. Duna-Patajon a banket fényesen sikerült, habár kiútvén a himlő, némely családapák kénytelenek voltak otthon maradni. Igy a 200 terítéket lelkes toasztkozt közt fogyasztották el.

Márcz. 10. Pozsonyban rendkívüli a lelkesültség. 1619 fáklyával nagy menet lesz.

Márcz. 11. Duna-Patajon Rákóczyt választják meg. Mint tudósítónk írja, az egészségnek egy véletlenség az oka.

Márcz. 12. Jóllehet Ivánka megválasztatása Pozsonyban bizonyos, Nyáry fellépteti Verseczen. Ő nem akarta. A versecziek akarták.

Márcz. 13. Pozsonyban a fáklyás menet fényesen sikerült, habár csak 151 fáklyát lehetett meggyújtani, mert az eső esett. Verseczen nagy a lelkesedés.

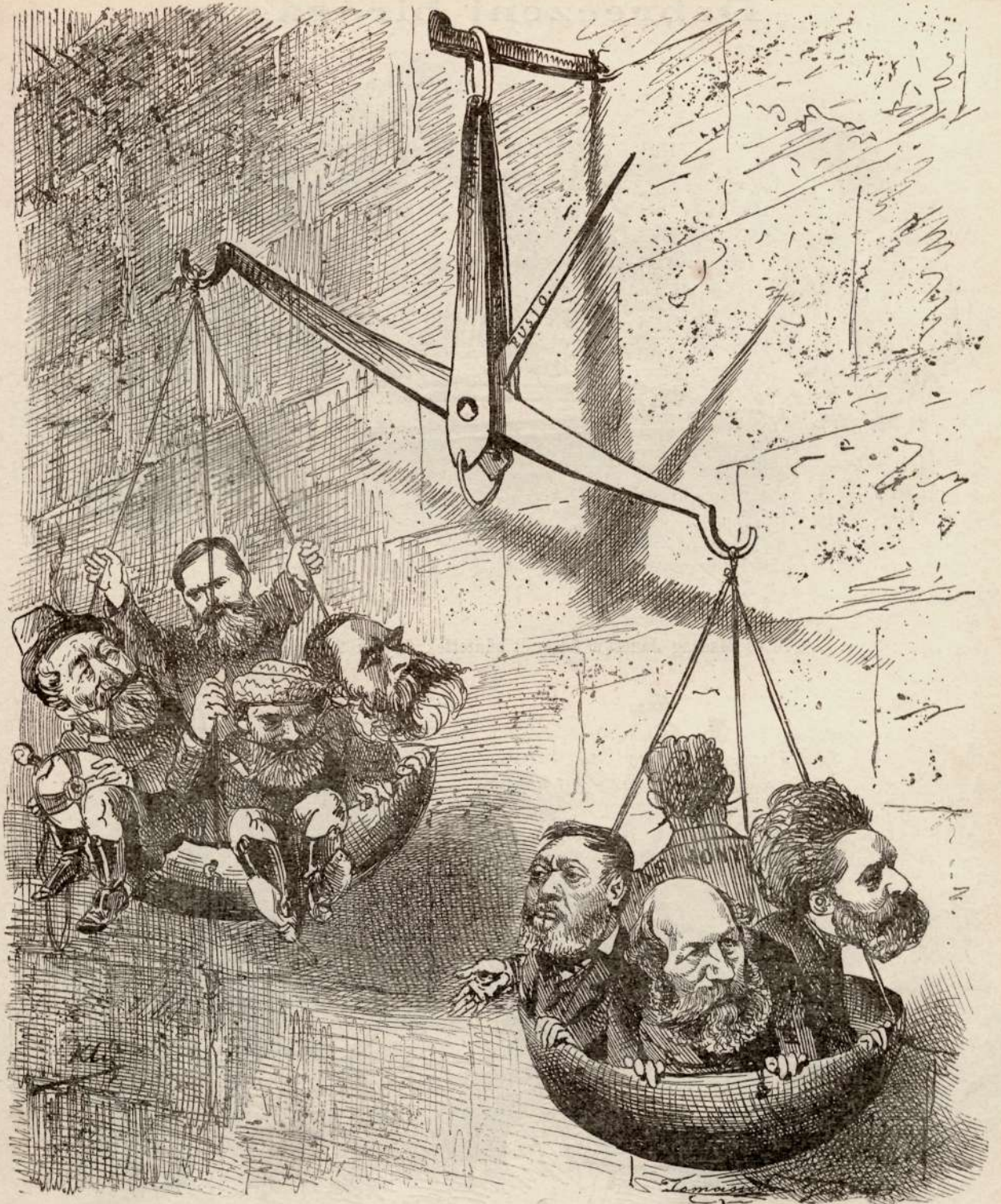
Márcz. 14. Ivánka Pozsonyból kimaradt. Hogy miért, majdan kimutatja a verificationalis bizoitság, vagy ha ez nem, a jövő. Verseczen őrgöngő a lelkesedés.

Márcz. 15. Nyáry fellépteti Ivánkát a fülöpszállási kerületben. Ő nem akarja. A körülmények akarják.

Márcz. 16. Ivánka egy irtóztató csel következtében Verseczen kimaradt Tudósításaink még homályosan szólnak. De annyiban bizonyos, hogy az ok az urna közelében, vagy ha nem, magában az urnában fekszik. A fülöpszállási kerületben páratlan lelkesedés.

Márcz. 17. Ivánka megválasztatása itt bizonyos. Nyári Pál ma értekezni fog Ivánkával. Ő nem látja be szükségét. De Nyáry akarja.

Csalódás.

A szives olvasó azt hiszi, hogy azok a kik fölbillenek a serpenyőben, a gyöngébb qualitás. Szó sincs róla — azok fölkaptak, ezek meg lebuknak.

(Töredelmesen megvalljuk, hogy e kép nem így, hanem megfordítva volt fogalmazva; hogy t. i. a szélbalok kapnak *tulsulyra* a balközépek ellen. De mikor hát az én Klicsem Bécsben ténfereg és félreérté az utasítást. Így kell aztán a szerkesztőnek a hibából prókátorosan kimagyarázni az igazságot — mint t. ellenfeleink a másik táborban. *Szerk.*)

Debreczeni bíróság.

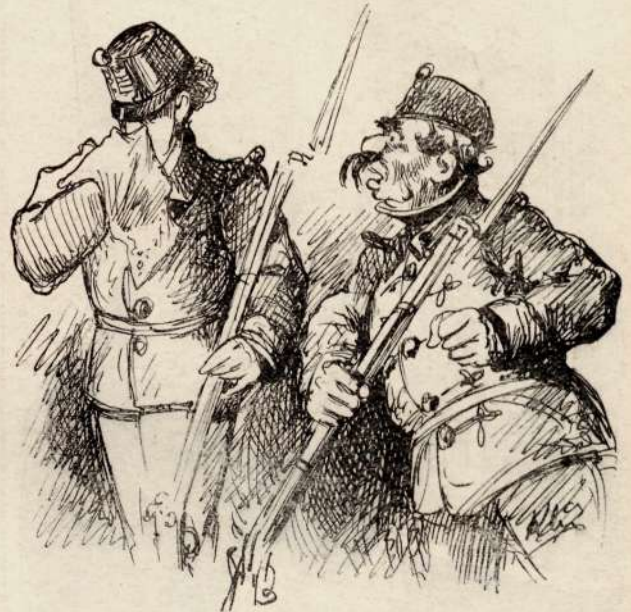

... és Madzag Jancsi a felsorolt büntettek folytán 2 évi börtönre ítéltetik.

Mielőtt Madzag Jancsin az ítélet végrehajthatnák, egy barátságos vacsorára hívja meg az igazságos bírót, ki kivilágos kivirradtig mulat az emberséges gazemberrel.

A mi önkényteseink.

— Ha az urfi a főrposzton áll, akkor az úrfinak nem parancsol a császár sem, csak a frájterje. Érti?

— Ha én azt kommdérozom „hopták!” akkor meg se szabad mozcanni! (Ujonz orrát fújja.) Hát mit mondtam? Ez a regula? Ha az ur olyan t—nyos, ugy otthon fujja ki az orrát, vagy szopja be!

Káplár. A jó katona életben halálban szolgálja urát!
Ujonz. Hát aztán kitől faszoljuk a halálmundért?
Káplár. (Mérgesen) Menjen az ur szt. Péterhez, Isten ő felsége adjutánsához!

Magánleczke az ujonz lakásán.
 — Tensúr, csak rám bizza magát. Én apja, anyja, felesége leszek a meddig az én czúgomban lesz.

A muzeum új igazgatója

legelőbb is az antiquitásokat rakja a kasztliba.

Hirdetés.

(A Rakoveczek egyik fejedelmi sarja a következő nemes irányú levelet intézte a lap szerkesztőségéhez, melyet az olvasók mulattatására egy betű változtatása nélkül közlünk. Szerk.)

Budapesti közlöny hivatalos lap valamelyik ujdonsági rovat írója közölte Rákóczy fejedelem családjának történetét — ezt nélküle is tudtuk a történetből.

De a mit Borszemjankó lapjában *elcsez az rágalom* hogy t. i. Rákóczy János urat vakmerő hazugság és rágalom *Rakovecz*-nek hívták volna, de persze a sületlen vicz gyártók *nem szoktak tudományos történeti műveket olvasni!!!!*

Ráth Mór könyvkereskedésébe kapható Nagy Iván tudósunk „Magyarország Családai czimerekkel és leszármazási táblakkal” című történeti műve — Rákóczy fejedelem családjá után következik Hontmegyei Rákóczy helységben már 1601-ben létezett *Rákóczy de Rákóczy* nemes donationalis család melynek egyik tagja Rákóczy János úr ez szórúl szóra és az egész család *története okmányokkal adatolva* Nagy Iván tudósunk jeles művébe olvasható Rákóczy csak azt állította hogy a fejedelemmel egy törzsből származik de nem egy ágból ága a fejedelemnek kihalt — törzs és ág közt nagy a különbség egy törzsnek 100-féle ágazatya lehet — hogy egy törzsből származhat azon okból is elfogadható miután a Rákóczy fejedelem ága de Rákóczy és felső vadász — Rákóczy János úr *családjá pedig Rákóczy de Rákóczy*.

Uram necompromittálja magát — oly rosz élczekkel, miből az derül ki hogy Ön nem olvasott történeti műveket — — — Egyébiránt az ön bors szemjankója oda kerül a mit művelt nyelven *kimondhatlannak* neveznek — *míg Nagy Iván nagyszerű jeles* történeti műve fenmarad az utódok számára!!!

Bizony jobb lenne ha saját kétes eredetű családjának leszármazási fáját közölné, melynek ön egyik száraz ága

Agai uram.

Honti Gy.

Alkalmi fesztelen rigmusok.

Bónis dala:

Az igaz, hogy nem vala ármány,
Csupán csak közönséges járvány,
Mi miatt én itten járván,
Budán lesem, kél-e szívárvány.
Nem keményebb-e keblök, mint a márvány,
S jövén egymagam Zabolchbul árván,
Atesuszhatom-e a választás jármán.

Ivanka dala:

Vittenek engem vizre Pozsomba,
Mégis szárazon maradtam nyomba,
A verseczi nép is csak oly goromba,
Bárhogy töltöm is nem sül a bomba,
A választó polgár hjába nem gomba:
Reményem Patajon nem düly-e romba?

Jókai dala:

Kreitzpotz himmeltausend sapráment,
Rámondod-e német az áment,
Annyi *bankóm* hjába ráment,
És skorpió-ucscse megérem, hogy am End
Hijába a sok czikk, a sok láment,
Fundáltam hjábát annyi graváment
Gorove ellen, potztausend sapráment.

Szontagh Pál dala:

Programmomnak nincsen kelendősége,
Szonetesinálás lesz látom már a vége;
Hiába ázott Gyarmathon a gége,
Közösügynek kelt ott de nagy dicsősége,
Nagyak immár lelkem minden reménysége,
Ha Gregussé nem lesz a boldogabb vége.

Csernátóni dala:

Nincsen nekem nyugtom, nincsen aluvásom,
Rágni szokott nyelvem akármibe vassom,
A Józsefvárosból kikopom, kivásom;
Pediglen a vermet annyi soknak ásom,
Ezen mesterségben nincs e honban másom,
Ország világ tudja henczegő szokásom,
De azért pirulni engemet ne lásom.

Szilágyi Virgil dala:

Virgil az én nevem, még pedig Szilágyi,
Talán be is nőttek a fejemnek lágyi;
Mezővásárhelyre vonznak szívem vágyi,
Talán csak benőttek a fejemnek lágyi,
Virgil az én nevem, még pedig Szilágyi.

Rajkó. Dáde, mi ázs á demográcsiá?

Dáde. Hát imácság, á mit a tistelendő ur mond á misében.

Rajkó. Ahá, az-ért kell hát hozzsá bor is.

BALÁZS ORBÁN.

Mindegy jobb, de *bal* is ha kell, csak képviselő légy,
S ki Gyulavárt jobb volt, az megy be Kolozsra balognak.

Kossuth Lajos urnak Turinban.

Utolsó pósta: *Tógyityi, piazza Borjone.*

Tisztelt uram!

A sors szeszélyei megfoghatlanok s megeshetik rajtam, hogy én is martalékaúl esem a pesti Terézvárosban, vagy mint taliánul tartják: kampecz, megbukom. Miután pedig igen kívánnék az országházba származni: óhajtanám a siklósi kerületet — hol előbb képviselőködvén ma már megtagadtak — magam számára biztosítani. Ott most Vajda János szélbali vitorlát balszél dagasztja s ellene okvetlenül megbuknám. Csak az ön nevével lehetne Vajdát kinegyvennyolczadni e közösügyes világból. Ha Vajda elköltözött s ön — mint természetes — vissza nem jön, suttymban én csempészhetném be személyemet e mohácsi — azaz hogy siklósi kerületbe. Kérem tehát Önt, kegyeskedjék nekem becses nevét, melyet csitri prófétái még mindig nem birtak agyonkoptatni a tömeg előtt, nekem egyelőre mánipulációra átengedni. Én ugyan igen loyális s legkevésbbé sem szakadékos újságíró volnék, de noth bricht eisen. Vett használat után becses nevét szives köszönetem mellett azon módon visszaszolgáltatom.

Jókai Mór.

U. I. Most ha'lom, hogy Vajda Jánost Ön ellenében megválasztották. Az ön bűvös nevét tehát csakugyan lejárták. Tehát vannak Kossuthnál is Kossuthabb emberek hazánkban! Heil dir mein Vaterland! J. M.

Dobsa Lajos programjából.

Mylord and Gentlemen, uraim, makóiak, polgártársak!

Nem híttak, mégis itt vagyok! Én elégületlen vagyok, önök is elégületlenek, mi tehát összeillünk. Én ugyan tudom, mért nem kell nekem a Deákpárt, míg önök azt nem tudják; de hiszen nem is én küldöm önöket Pestre, hanem önök küldenének engem. Önöknek nem is kell elégületlenségüket indokolni, a motiválás a drámairót illeti, azaz engem. Keresem a haza boldogságát az asztal alatt — nincs; keresem a pohárszéken — csiszta; keresem a nachtkasztliban — niksza; keresem a kálapom alatt — ott sincs; keresem a fejem tetején — pusztá; keresem a fejemben — üres; keresem a csizmám szárában — ott csak az én lábszáramat lelem ugyan, ez azonban még nem a hon boldogsága, hanem csak az enyim. Tehát bebizonyítottam önöknek, hogy én a hon boldogságát sehol sem tudom föllelni. (Igaz!) Nekem tehát nem kell a Deákpárt. Megmondom, mért nem kell nekem a Deákpárt. Nem kell azért, mert Deákpárt s nem Dobsapárt. De ez mellékes fődolog, a főmellékesség azonban az, hogy én a nemzeti színház intendánsa akarnék lenni. Nem levék, levén az Radnótfáy. Ez bűn, drámai bűne a Deákpártnak s önök egy 5 felvonásos megaranyozott, játérendetlenül adott tragédiám címéből tudják, hogy „*Bűnt, bűnhődés követ.*“ Én pedig intendáns akarok lenni, az én vigjátéki hősnemnek „*Károly urnak*“ is van egy „*bogara*“, mért ne legyen nekem is egy? Tant pis pour le Deákpárt. Forgassuk föl a fennálló rendet — a kerepesi uton. Az nap-ság, mikor én Radnótfáy *kiturandottam* (mint Turandot

mondja) s az én „*IV. Laczimát*“ fölemelt helyátrak mellett zsúfolt ház nézendi — az nap vissza lesz állitva a 48. De míg egy verkanntes Genie lakandik Hunnia terén, míg egy ember leend, kinek nincs hivatala s ap-ritanivalója, addig 48 nincs visszaállitva. (Viharos éljen.) Második czélem a polgári házasság; én a zsidókat szeretem. (Ki vele!) Az az uraim, a zsidó nőket. (Helyes! éljen!) A zsidókat azonban nem mellőzhetjük. (Mars ki! Abrincs!) Mert tőlük származnak a zsidó lányok. (Bravo!) Mert az ő feleségeik zsidó menyecskek. (Bravissimo!) Mert nálók van a pénz. (Hajrá! Vegyük el tőlük) Uraim — még ne! Ne sietessük a drámai fejlődést; e fejlődés után a bonyadalom következne — és én, ha az államban nem is, de a drámában szeretem a rendet. (Helyes!) Harmadik czélem az *adók* eltörlése. (Hurráh!) Mik az adók? Adók ez annyi, hogy adok; csak az ékezet hiányzik s én nem akarok adni. (Vesszük észre!) Önök sem. Ne is adjanak. Én még sohsem adtam semmit, csak pár drámát adtam be s adtam ki, azokon is tuladtak. (Várja a hatást. Csend.) A ministerek közül csak egy kell nekem, annak is a neve Eötvös, de a „v“ betűt hagyjuk ki és rakjuk zsebre, a mi belőle marad. Kár hogy nem Hatvas vagy Hetves. Voilá tout! A többi minis-terből semmi hasznom. S most uraim, hadd végződjem be, mert már fogyok ki. Van egy vigjátékom, elmés; a neve az hogy: „*Egy bukás siklere.*“ Kivánják nekem, hogy bukásom ne sikerüljön. Adieu! Uraim, hölgyeim! (Gráczival egy kofát megölel.) Ezt Lamartine és Csiky Sanyi is tette. Puszi! (Keztyűjét lehúzza s kezét szorít pár polgárral.) A reviderci! Dobsamadiener! (Aztán mint takarékos demokrata csizmáját lerugja, ezeket vállára veti és éljenzés közt meztláb hazamegy.)

Korteskedés.

A szűrös atyafiak tömegesen veszik körül az emelvényt. Kapaczitál a buzgó apostol.

„ ugyám polgártársak! Aztán, ha kendtek három esztendeig fekszenek mindig a *jobb oldalukon*, nem kívánkoznak kendtek a *baloldalra* is fordulni? Hiszen kajlára áll a kendtek bajusza, ugy megfektűtétek!“

„Jól beszél ám ez az emberséges ember!“

Igy a parasztek, és az ellenállhatlan argumentációra balra fordultak.

A kajla bajuszt már most helyre sodorithatják. Kajla eszűket egyenesítse ki az igazság.

Kapaczitál keményen a balog kortes:

— Csak a mi jelöltünk mellé aztán szeretett atyámfiai, minden holdnál egy forinttal olcsóbb lesz az árenda.

— Micsa? Olcsóbb? kiált bele egy demokrata. Hajsze csak a kéne még! *Mienk lesz a mind egy szálly potyára is!* Éljen nagyságos Madarász!

Clementis jö és beszél.

— Hát hol a mérnök? kérdi egy paraszt.

— Micsoda mérnök? kérdi Clementis álmélkodással.

— Hát a ki legelőket fölmérje.

Der feine Moritzl.

Ich bin e sehr „feiner“ Mann, auf Ehr das glauben Sie,
Alle heissen mich den feinen Moritzl mit der ehlichen Physi-
ognomie!
Sprechen kann ich wie Elias, das sagt Jeder der mich hört,
Aber schweigen kann ich nix, denn das Schweigen ist nix werth.
Wie der Fisch, der einst den Jonas hat im Bauch e rumge-
tragen,
So hab' ich mich fer die Juden — Wähler viel e rumgeschlagen.
Doch warum sie wollen mich sterzen — des is nur der Neid
von sie —
Weil ich bin der feine Moritz mit der koschern Physiognomie!
(rep.)

Kilátás a közelebbi dietára.

Vesztett erő: Bartal
György (Pinczehely.) Tanárky
Ged. (H. M. Vásárhely.) Trefort
Á. (Gyoma.) Csengeri Ant. és
Imre (Bihar.) Sommsich Pál
(Kaposv.) Lónyai Gáb. (Bereg)
Falk (Csongrád.) Ivánka (Po-
zsony, D. Pataj, Versecz.) Ker-
kápolyi (Enying.) Zichy Ant.
(Tab.) Kossuth L. (Siklós.)

Áldor (Sásd.) Rákóczy (D. Pa-
taj.) Vajda János (Siklós.)
Szuha, Kiss János (Szath-
mári demagóg.) Babes, Éder
(testvér.) Kompovics (temes-
vári pronunciamentós, Zombor.)
Aristomakra Matyuridesz
(Tab.) Clementis (Lengyeltóti)
stb. stb.

Moral: Ha ily módon többségre vergődik a fuzionált
baloldal, akkor bizonyos, hogy megmenti a hazát.

NYILATKOZAT.

Miután a „Borsszem Jankó“ utóbbi számában
közlött Jókai bank nóta iránt interpelláltattam: ezennel
kijelentem, hogy e bank nótát nem én csináltam.
Csernátoni Lajos.

- A. Ki írhatta az „Üstökösbe“ azt a „Sorsjegy
Bankó“ paródiát?
B. Bankó? Hogy ki csinálta? S még kérdezed?
A. Az, isten ügyse — csak most jut eszembe.

Pályázat.

Berzenczey Laczi parlamentáris kimultával az
egyik pártbohóc helye megürülvén, felkéretnek mind-
azok, kik az aljasabb komikumra magukban hajlamot
éreznek s a megboldogultéhoz hasonló organummal, va-
lamint a fintorgatásra alkalmas nyulékony arcizmokkal
bírnak, sziveskedjenek mielőbb alólírotnál jelentkezni.

Nyáry Pál m. p.
a baloldali komédia főrendezője.

A pécsi Deákpárt emlékkönyvébe.

Álom álom édes álom
Szállj szememre, légy halálom.

Vörösmarty.

APRÓ HIREK.

△ Párbaj Imre. Szentesen visszautasított egy pár-
bajt. Nem gyávaságból, de előrevigyázatból. Ha, így gon-
dolá magában, le találnák szelni a füleket, azt mond-
hatnák választóim: „Hisz ennek a mi jelöltünknek se
füle se farka!“

▷ Művészi hír. Jókai Mór mult vasárnap Budán
mint „hauer“ föllépven, e szerepében szintoly hatást
idézett elé, mint a környülmélető szerepében a Terézvá-
rosban s a milimári szerepében, melyet a Józsefvárosban
köztetszés közt személyesített. Kíváncsian várjuk a tehet-
séges művész legközelebbi föllépteit egyéb alakokban.

× 150 pécsi deákpárti választó álomkörbe esvén,
elaludta a választást. Az országos egészségügyi tanács
Dr. Grosz Lajost rögtön Pécsre küldé vizsgálat s jelen-
téstétel végett. Mint a vizsgálatból kiderült, ezen beteg-
ségbe a kisebbségben levő baloldal az által dönté a
jobboldalt, hogy orv módon s alattomosan mindenikkel
a „Hazánk“ töviseiből egy-egy szálat elolvastatott. Ily
magyarázat után tökéletesen megfoghatjuk s érthetőnek
találjuk ama csodás esetet.

— Rákóczy János ő Fensége dunapataji beszédeit
szives volt Thaly Kálmánnak a „Rákóczy-tár“ számára
átengedni.

○ A pesti vaudeville-színház tervezői már alkudo-
zásban vannak Berzenczey Lászlóval, kit a vastagabb
komikum szerepkörére megnyerni óhajtanak. Miután e
nagy tehetségű komikus marosvásárhelyi szerződtetése
füstbe ment s így engagement nélkül van; reméljük, hogy
a színházi bizottság czélt fog érni.

● A balközép a két kerülettel rendelkező, dús
gazdag Madarász Józsefhez fordult azon kérelemmel,
sziveskednék egyik kerületét Ivánka számára átengedni.
Az alkudozások még folynak, de hihető, hogy Madarász
kegyelméből még néhány gazdátlan balközépi megvá-
lasztatik.

+ Csipdlemagad Sanyi 96 karó többséggel megvá-
lasztattott.